

Klassisk balett 1

Lärarinformation

Förord

Skolverket fick i oktober 2010 i uppdrag av regeringen att förbereda förändringar av den förberedande dansutbildningen i grundskolan och yrkesdansutbildningen i gymnasieskolan. I december 2010 beslutade riksdagen om en ny dansutbildning i enlighet med regeringens förslag.

Skolverkets uppdrag innebar bland annat att utforma och fastställa nya kurs- och ämnesplaner för dansutbildningen, kunskapskrav och bedömningsgrunder som skulle ligga till grund för färdighetsproven vid antagningen av elever.

Uppdraget till Skolverket innefattade också att ta fram material som stöd för arbetet med bedömning och betygssättning av dansämnena på den nya dansutbildningen enligt den nya betygsskalan. Det material som presenteras här har utformats med utgångspunkt från de nya kurs- och ämnesplanerna för dansutbildningarna och kunskapskraven i dessa, närmare bestämt ämnesplanen för dansteknik för yrkesdansare.

För att få bredd på materialet för gymnasieskolan har kurserna klassisk balett 1 och modern nutida dans 1 valts ut. För grundskolan finns motsvarande bedömningsstöd för ämnet dans i årskurs 6 och 9. I materialet ges förtydligande exempel på prestationer motsvarande olika delar av kunskapskraven och för de olika betygsstegen E, C och A. Vid betygssättningen har läraren att ta hänsyn till hela kunskapskravet.

Vi hoppas att materialet ska ge gott stöd vid bedömning av elevers prestationer och på så sätt bidra till en likvärdig betygssättning över landet.

Karin Hector-Stahre
Enhetschef

Roger Persson
Undervisningsråd

ÄMNE: DANSTEKNIK FÖR YRKESDANSARE

KURS: KLASSISK BALETT 1 (200P)

Föreliggande bedömningsstöd tar sin utgångspunkt i ämnesplanen för Dansteknik för yrkesdansare. Syftet är att konkretisera delar av ämnesplanen för att skapa bättre förutsättningar för en likvärdig bedömning och betygssättning av ämnet.

Bedömningsstödet tar endast upp delar av ämnesplanen och vid betygssättningen måste läraren ta hänsyn till hela kunskapskravet för respektive kurs.

I materialet exemplifieras delar av kunskapskraven med avsikt att stödja läraren vid betygssättningen. De förtydligande exemplen beskriver elevprestationer med utgångspunkt i 3-5 stycket i kunskapskraven för kursen och behandlar dansteknik i **klassisk balett**. Dessa utdrag ur kunskapskraven återfinns i vänsterspalten, uppdelade i olika delar. I högerspalten ges sedan exempel på hur den beskrivna förmågan kan ta sig uttryck på de olika betygsstegen E, C och A. Exemplen kan alla knytas till någon eller några delar av det centrala innehållet för kursen.

KUNSKAPSKRAV E

FÖRTYDLIGANDE EXEMPEL

Eleven utför med **tillfredställande** resultat rörelsevokabulär med anatomiskt funktionell placering och utåtrotation

samt utför med **tillfredställande** resultat rörelsevokabulär med skillnader i rörelsekvaliteter inom den klassiska balettens formspråk.

HUR RÖRELSEVOKABULÄR I KLASSISK BALETT UTFÖRS

För att utveckla en dansteknik på hög nivå bör eleven arbeta i balans och med lätt stöd av stången. Eleven behöver arbeta aktivt med kroppens inre muskler för att uppnå stabilitet.

Att utföra rörelsevokabulär med tillfredställande resultat när det gäller anatomiskt funktionell placering och utåtrotation innebär:

Under stångarbetet arbetar eleven oftast i balans med endast lätt stöd av stången utifrån en anatomiskt funktionell placering. När eleven inte arbetar med placeringen funktionellt kan det visa sig på flera sätt. Till exempel genom att vikten inte är jämnt fördelad på foten/fötterna, och/eller att eleven inte är högt uppe på benen, att bäckenet inte är rakt i lodlinjen och att muskulaturen på baksidan av benen inte är aktiv. Eleven kan även ha svårigheter med att vara förankrad i golvet och samtidigt arbeta med förlängning av kroppen uppåt.

Eleven använder oftast utåtrotationen på ett anatomiskt funktionellt sätt och är medveten om de egna fysiska förutsättningarna. Ibland har eleven större fokus på det arbetande benet och glömmer att aktivt arbeta med ståbenets utåtrotation. Resultatet kan bli att eleven då inte längre står i balans, förlorar lodlinjen och hänger i höft- knä- och fotled och att ståbenets fot antingen supinerar eller pronerar.

Att utföra rörelsevokabulär med tillfredställande resultat när det gäller skillnader i rörelsekvaliteter innebär:

Eleven hoppar ofta spänstigt med en elastisk plié i olika typer av hoppövningar. Ibland förlorar eleven det aktiva arbetet med utåtrotation och kan då inte hålla lodlinjen. Eleven kan också ha problem med att fullt ut sträcka igenom både ben och fötter. Ibland kan eleven ha svårt att använda épaulements, vilket gör att kombinationen inte blir välkoordinerad. Eleven klarar ofta byten av riktningar men tappar ibland tydlighet i form och linjer.

Vid till exempel en kombination med glissade och sissonne kan eleven ha svårt att koordinera stegen och få med sig kroppen. Eleven kan också behöva utveckla de dynamiska skillnaderna i kombinationen.

Eleven utför dansteknik med **tillfredställande** resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla samt stabilitet.

Att utföra dansteknik med tillfredställande resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla och stabilitet innebär:

Eleven utför ofta adagio i balans, med styrka och elasticitet i rörelserna. Adagiot har flöde i rörelserna och utförs med en lätthet i rörelseuttrycket även om varje rörelsemoment inte följs till sitt maximum. Ibland kan eleven inte hålla positionen i hela promenaden.

I exempelvis en promenade i arabesque eller grand pose écarté utförs adagio-övningen ofta med stabilitet i center och viss höjd på benen. Ibland kan eleven förlora linjerna i förhållande till den egna kroppen och/eller riktningarna i rummet. Rörelseenergin är oftast aktiv och riktas långt utanför kroppen. Det finns stundtals andning i rörelsen även om eleven behöver utveckla den för att det ska uppstå ett kontinuerligt flöde liksom nyanserade dynamiska skillnader i rörelseuttrycket.

Vid till exempel 16 en suite pirouetter en dehors på halvtå eller tåspets (för kvinnliga dansare), kan eleven ofta koordinera rörelserna. Ibland har eleven stabilitet i center men inte alltid tillräcklig styrka och uthållighet. Det kan visa sig genom att eleven då får problem med koordinationen och att hålla pirouetternas form. Eleven kan också ha problem med en tydlig spot i pirouetterna.

KONSTNÄRLIG FÖRMÅGA

Den konstnärliga förmågan utgörs av hur eleven kan använda sin sammanlagda danskunskap i gestaltande syfte. Eleven behöver arbeta parallellt med dansteknik och det konstnärliga uttrycket. Den konstnärliga förmågan bedöms huvudsakligen genom rörelsens uttryck, frasering och elevens förmåga till kommunikation med rörelse.

Eleven förhåller sig **med viss säkerhet** konstnärligt till rörelsevokabulären och varierar rörelseuttryck **efter instruktioner**.

Att med viss säkerhet förhålla sig konstnärligt till rörelsevokabulären och variera rörelseuttryck efter instruktioner innebär:

Danstekniken är till största delen förankrad i elevens kropp, men det tekniska arbetet står ibland i vägen för att eleven fullt ut ska kunna arbeta med ett rörelseuttryck som upplevs som självklart. Eleven följer instruktioner och varierar rörelseuttryck beroende på vad som efterfrågas. Det kan visa sig genom att övningarna utförs med efterfrågade dynamiska skillnader, även om nyanserna kan utvecklas, och skapar ett rörelseuttryck som oftast kommunicerar. Ibland är eleven alltför fokuserad på sitt eget arbete och glömmer bort den kommunicerande delen. Eleven samspelar ofta med musiken. Utifrån övningens instruktioner om olika musikaliska indelningar fraserar och varierar eleven rörelserna med dynamiska skillnader.

MUSIKALISK FÖRMÅGA

Den musikaliska förmågan utgörs dels av hur rörelser fraseras och dels av hur rörelser relaterar till musiken.

Eleven utvecklar och anpassar med **tillfredställande** resultat dansens uttryck till musiken.

Att eleven utvecklar dansens uttryck till musiken med tillfredställande resultat innebär:

Eleven kan oftast avgöra hur en rörelsesekvens ska fraseras, men provar också medvetet olika rörelseuttryck i relation till musiken. I övningar ligger eleven på och inte efter musiken. Eleven fraserar musikaliskt mellanstegen så att de stora rörelserna ges utrymme och dynamiska skillnader skapas. Det kan till exempel visa sig vid en kombination av glissade och grand jeté där eleven ger grand jeté dynamiskt större utrymme, även om eleven ibland behöver utveckla nyanser i dynamiken.

Eleven arbetar med frasering av rörelserna och kan skapa musikaliska rörelser. Det kan till exempel visa sig i en grande valse där det finns ett kontinuerligt flöde i rörelseenergin eller i ett petit allegro där rörelserna har tydligare skärpa i rörelseenergin.

SPATIAL FÖRMÅGA

Dessutom förhåller eleven spatialt med **tillfredställande** resultat den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande samt anpassar **efter instruktioner** rörelserna till olika rumsliga krav.

Att eleven med tillfredställande resultat spatialt förhåller den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande och efter instruktioner anpassar rörelserna till olika rumsliga krav innebär:

Eleven utför rörelser som både energimässigt kan riktas långt utanför sig själv som till exempel grand jete, och rörelser som riktas runt ett center som till exempel pirouette. Det innebär att eleven anpassar rörelsen till rummet och sina med-

dansare och ofta kan hålla sin position i en formation. Ibland har eleven större fokus på den egna kroppen och det finns därför en tendens att meddansare i större grad måste anpassa sig för att avstånd ska hållas.

Ett exempel när eleven kan visa en spatial förmåga är vid pirouetteövningar som en dedans pirouetter som börjar i en och avslutas i en annan riktning i rummet. Då kan eleven ha svårigheter med att hålla pirouetternas form och avsluta i tydlig rumslig riktning.

Eleven utför med **tillfredställande** resultat rörelsevokabulär med anatomiskt funktionell placering och utåtrotation.

samt utför med **tillfredställande** resultat rörelsevokabulär med **artikulerade** rörelser och skillnader i rörelsekvantiteter inom den klassiska balettens formspråk.

Eleven utför dansteknik med **tillfredställande** resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla samt stabilitet.

Eleven förhåller sig **med säkerhet** konstnärligt till rörelsevokabulären och varierar, **undersöker och utvecklar** rörelseuttryck efter **olika krav**.

HUR RÖRELSEVOKABULÄR I KLASSISK BALETT UTFÖRS:

För att utveckla en dansteknik på hög nivå bör eleven arbeta i balans och med endast lätt stöd av stången. Eleven behöver arbeta aktivt med kroppens inre muskler för att uppnå stabilitet.

Att utföra rörelsevokabulär med tillfredställande resultat när det gäller anatomiskt funktionell placering och utåtrotation innebär:

Under stångarbetet arbetar eleven oftast i balans med endast lätt stöd av stången utifrån en anatomiskt funktionell placering. När eleven inte arbetar med placeringen funktionellt kan det visa sig på flera sätt. Till exempel genom att vikten inte är jämnt fördelad på foten/fötterna, och/eller att eleven inte är högt uppe på benen, bäckenet är inte rakt i lodlinjen och muskulaturen på baksidan av benen är inte aktiv. Eleven kan även ha svårigheter med att vara förankrad i golvet och samtidigt arbeta med förlängning av kroppen uppåt.

Eleven använder oftast utåtrotationen på ett anatomiskt funktionellt sätt och är medveten om de egna fysiska förutsättningarna. Ibland har eleven större fokus på det arbetande benet och glömmer att aktivt arbeta med ståbenets utåtrotation. Resultatet kan bli att eleven inte längre står i balans, förlorar lodlinjen och hänger i höft- knä- och fotled och att ståbenets fot antingen supinerar eller pronerar.

Att utföra rörelsevokabulär med tillfredställande resultat när det gäller artikulerade rörelser och skillnader i rörelsekvantiteter innebär:

Eleven hoppar ofta spänstigt med en elastisk plié i olika typer av hoppövningar. Ibland förlorar eleven det aktiva arbetet med utåtrotation och kan då inte hålla lodlinjen. Eleven kan också ibland ha problem med artikulationen av rörelser genom att inte fullt ut sträcka igenom både ben och fötter. Ibland kan eleven ha svårt att använda épaulements, vilket gör att kombinationen inte blir välkoordinerad. Eleven klarar byten av riktningar i rummet men tappar ibland tydlighet i form och linjer.

Vid till exempel en kombination av glissade och sissonne kan eleven ha svårt att koordinera stegen och få med sig kroppen. Eleven har ännu inte utvecklat de dynamiska skillnaderna i kombinationen.

Att utföra dansteknik med tillfredställande resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla och stabilitet innebär:

Eleven utför ofta adagio i balans, med styrka och elasticitet i rörelserna. Adagiot har flöde i rörelserna och utförs med en lätthet i rörelseuttrycket även om varje rörelsemoment inte följs till sitt maximum. Ibland kan eleven inte hålla positionen i hela promenaden.

I exempelvis en promenade i arabesque eller grand pose écarté utförs adagio-övningen ofta med stabilitet i center och viss höjd på benen. Ibland kan eleven förlora linjerna i förhållande till den egna kroppen och/eller riktningarna i rummet. Rörelseenergin är oftast aktiv och riktas långt utanför kroppen. Det finns stundtals andning i rörelsen även om eleven måste utveckla den för att det ska uppstå ett kontinuerligt flöde liksom nyanserade dynamiska skillnader i rörelseuttrycket.

Vid till exempel 16 en suite pirouetter en dehors på halvtå eller tåspets (för kvinnliga dansare), kan eleven ofta koordinera rörelserna. Ibland har eleven stabilitet i center men inte alltid tillräcklig styrka och uthållighet. Det kan visa sig genom att eleven då får problem med koordinationen och att hålla pirouetternas form. Eleven kan också ha problem med en tydlig spot i pirouetterna.

KONSTNÄRLIG FÖRMÅGA:

Den konstnärliga förmågan utgörs av hur eleven kan använda sin sammanlagda danskunskap i gestaltande syfte. Eleven behöver arbeta parallellt med dansteknik och det konstnärliga uttrycket. Den konstnärliga förmågan bedöms huvudsakligen genom rörelsens uttryck, frasering och elevens förmåga till kommunikation med rörelse.

Att eleven med säkerhet förhåller sig konstnärligt till rörelsevokabulären och varierar, undersöker och utvecklar rörelseuttryck efter olika krav innebär:

Danstekniken är förankrad i elevens kropp och framförs ofta med självklarhet. Eleven kan anpassa den till olika krav. Såväl andningen i rörelserna som rörelserna

i varje detalj kan behöva utvecklas. Eleven undersöker och utvecklar rörelseuttryck genom att exempelvis kontinuerligt prova olika sätt att utföra dansövningar med tydliga dynamiska skillnader. Genom att vara närvarande i rörelsen skapar eleven ett rörelseuttryck som kommunicerar. Eleven samspelar ofta med musiken, och följer övningens instruktioner om olika musikaliska indelningar. Eleven är uppmärksam på musiken och fraserar rörelserna med dynamiska skillnader.

MUSIKALISK FÖRMÅGA:

Den musikaliska förmågan utgörs dels av hur rörelser fraseras och dels av hur rörelser relaterar till musiken.

Eleven undersöker, utvecklar och anpassar med **tillfredställande** resultat dansens uttryck till musiken.

Att eleven undersöker, utvecklar och med tillfredsställande resultat anpassar dansens uttryck till musiken innebär:

Eleven kan oftast avgöra hur en rörelsesekvens ska fraseras, men provar också medvetet olika rörelseuttryck i relation till musiken. I övningar ligger eleven på och inte efter musiken. Eleven fraserar musikaliskt mellanstegen så att de stora rörelserna ges utrymme och dynamiska skillnader skapas. Det kan till exempel visa sig vid en kombination av glissade och grand jeté där eleven ger grand jeté dynamiskt större utrymme, även om eleven ibland behöver utveckla nyanser i dynamiken.

Eleven arbetar med frasering av rörelserna och kan skapa musikaliska rörelser. Det kan till exempel visa sig i en grande valse där det finns ett kontinuerligt flöde i rörelseenergin eller i ett petit allegro där rörelserna har tydligare skärpa i rörelseenergin.

SPATIAL FÖRMÅGA:

Dessutom förhåller eleven spatialt med **tillfredställande** resultat den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande samt **läser av situationen** och anpassar rörelserna till olika rumsliga krav.

Att eleven med tillfredställande resultat spatialt förhåller den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande samt läser av situationen och anpassar rörelserna till olika rumsliga krav innebär:

Eleven utför rörelser som både energimässigt kan riktas långt utanför sig själv som till exempel en grand jeté, och rörelser som riktas runt ett center som till exempel en pirouette. Eleven utför och anpassar rörelsens storlek och energi till både andra medverkande, rummets storlek och sammanhanget dansen framförs i. Det innebär att eleven är uppmärksam på sina meddansare och håller sin position i en formation. Eleven är flexibel och anpassar sina egna rörelser till om en meddansare inte håller sin plats eller tar ut rörelserna för mycket, så att avstånden hålls. Beroende på vad som efterfrågas kan eleven snabbt bedöma hur stort utrymme hon eller han har till sitt förfogande och i stunden anpassa rörelserna efter utrymmet och hamna på efterfrågad plats i rummet.

Ett exempel när eleven kan visa en spatial förmåga är vid pirouetteövningar som en dedans pirouetter som börjar i en riktning i rummet och avslutas i en annan. Då kan eleven ha svårigheter med att hålla pirouetternas form och avsluta i tydlig rumslig riktning.

Eleven utför med **gott** resultat rörelsevokabulär med anatomiskt funktionell placering och utåtrotation

samt utför med **gott** resultat rörelsevokabulär med **artikulerade** rörelser och **nyanserade** skillnader i rörelsekvantiteter inom den klassiska balettens formspråk.

Eleven utför dansteknik med **gott** resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla samt stabilitet.

Eleven förhåller sig **med god säkerhet** konstnärligt till rörelsevokabulären och varierar, **undersöker och utvecklar konsekvent** rörelseuttryck efter **olika krav**.

HUR RÖRELSEVOKABULÄR I KLASSISK BALETT UTFÖRS:

För att utveckla en dansteknik på hög nivå bör eleven arbeta i balans och med endast lätt stöd av stången. Eleven behöver arbeta aktivt med kroppens inre muskler för att uppnå stabilitet.

Att utföra rörelsevokabulär med **gott** resultat när det gäller anatomiskt funktionell placering och utåtrotation innebär:

Under stångarbetet arbetar eleven medvetet i balans med endast lätt stöd av stången utifrån en anatomiskt funktionell placering. Det innebär att eleven står med vikten jämnt fördelad på foten/fötterna utan pronation eller supination. Eleven står högt upp på benen, har ett rakt bäcken i lodlinjen och arbetar aktivt med muskulaturen på baksidan av benen. Eleven är väl förankrad i golvet samtidigt som den inre muskulaturen arbetar med en förlängning av kroppen uppåt. Sett från sidan är det en lodlinje där fot-, knä-, höft- och axelled befinner sig ovanpå varandra. Eleven använder utåtrotationen medvetet på ett anatomiskt funktionellt sätt vilket innebär att eleven aktivt utåtrotterar både ståben och arbetande ben utifrån sina egna fysiska förutsättningar. Resultatet blir att kroppen är rätt balanserad utan onödiga spänningar.

Att utföra rörelsevokabulär med **gott** resultat när det gäller rörelsevokabulär med **artikulerade rörelser och nyanserade skillnader i rörelsekvantiteter** innebär:

I olika typer av hoppövningar hoppar eleven spänstigt med en elastisk plié, använder utåtrotationen aktivt och kan hålla lodlinjen. Eleven artikulerar rörelserna väl och det visar sig exempelvis genom att hon eller han sträcker väl igenom både ben och fötter. Eleven kan tydligt använda épaulements i hoppövningarna, klarar exakta byten av riktningar i rummet och är tydlig i rörelsens form och linje.

Vid till exempel en kombination av glissade och sissonne är eleven välkoordinerad, får med sig kroppen och använder nyanserade dynamiska skillnader i kombinationen.

Att utföra dansteknik med **gott** resultat när det gäller linjerenhet, form- och stilkänsla och stabilitet innebär:

Eleven utför adagio i balans, med styrka och elasticitet i rörelserna och grace (elegans). Adagiot har kontinuerligt flöde och andning i rörelserna, lätthet i rörelseuttrycket och det framförs övertygande med en självklar enkelhet.

I exempelvis en promenade i arabesque eller grand pose écarté utförs adagioövningen med stabilitet i center, höjd på benen och tydliga linjer både i förhållande till den egna kroppen och till riktningar i rummet. Rörelseenergin är ständigt aktiv och riktas långt utanför kroppen. Det finns andning i rörelsen, ett kontinuerligt flöde och nyanserade dynamiska skillnader i rörelseuttrycket.

Vid till exempel 16 en suite pirouetter en dehors på halvtå eller tåspets (för kvinnliga dansare), kan eleven koordinera rörelserna väl och har stabilitet i center. Eleven använder tydlig spot och har styrka och uthållighet för att hålla pirouetternas form från början till avslut.

KONSTNÄRLIG FÖRMÅGA

Den konstnärliga förmågan utgörs av hur eleven kan använda sin sammanlagda danskunskap i gestaltande syfte. Eleven behöver arbeta parallellt med dansteknik och det konstnärliga uttrycket. Den konstnärliga förmågan bedöms huvudsakligen genom rörelsens uttryck, frasering och elevens förmåga till kommunikation med rörelse.

Att med **god säkerhet** förhålla sig konstnärligt till rörelsevokabulären och variera, **undersöka och konsekvent utveckla rörelseuttryck efter olika krav** innebär:

Danstekniken är väl förankrad i elevens kropp och framförs med en känsla av naturlig självklarhet. Eleven kan anpassa den efter olika krav, utvecklar i varje detalj rörelsen fullt och använder andning i rörelsen. Eleven undersöker och utvecklar kontinuerligt rörelseuttryck beroende på vad som efterfrågas. Det kan exempelvis visa sig genom att eleven provar olika sätt att tydligt utföra dansövningar med nyanserade dynamiska skillnader. Genom att vara närvarande i rörelsen skapar eleven också ett rörelseuttryck som kommunicerar. Eleven samspekar medvetet

med musiken och följer övningens instruktioner om olika musikaliska indelningar. Eleven är uppmärksam på musiken, tänjer och fraserar rörelserna med nyanserade dynamiska skillnader.

MUSIKALISK FÖRMÅGA

Den musikaliska förmågan utgörs dels av hur rörelser fraseras och dels av hur rörelser relaterar till musiken.

Eleven **undersöker**, utvecklar **konsekvent** och anpassar med **gott** resultat dansens uttryck till musiken.

Att eleven med gott resultat undersöker och konsekvent utvecklar dansens uttryck till musiken innebär:

Eleven kan medvetet avgöra hur en rörelsesekvens ska fraseras. Eleven är uppmärksam på musiken, samspelar med den och provar medvetet och konsekvent olika rörelseuttryck. I övningar ligger eleven på och inte efter musiken. Eleven fraserar musikaliskt mellanstegen så att de stora rörelserna ges utrymme. Det kan till exempel visa sig i en kombination av glissade och grand jeté där eleven fraserar mellanstegen så att grand jeté ges dynamiskt större utrymme, och nyanserade dynamiska skillnader skapas.

Eleven arbetar medvetet med att tänja på tid och frasering av rörelserna och kan skapa nyanserade musikaliska rörelser. Det kan till exempel visas i en grande valse där det finns ett kontinuerligt flöde i rörelseenergin eller i ett petit allegro där rörelserna har tydligare skärpa i rörelseenergin.

SPATIAL FÖRMÅGA

Dessutom förhåller eleven spatialt med **gott** resultat den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande samt **läser av situationen** och anpassar rörelserna till olika rumsliga krav.

Att eleven med gott resultat spatialt förhåller den egna kroppen till rummet, riktningar och andra medverkande samt läser av situationen och anpassar rörelserna till olika rumsliga krav innebär:

Eleven utför rörelser som både energimässigt kan riktas långt utanför sig själv som till exempel en grand jéte och rörelser som riktas runt ett center som till exempel en pirouette. Eleven utför och anpassar rörelsens storlek och energi till både andra medverkande, rummets storlek och sammanhanget dansen framförs i. Det innebär att eleven är uppmärksam på sina meddansare och kan hålla sin position i en formation. Eleven läser av situationen, är flexibel och kan i stunden anpassa sina egna rörelser till om en meddansare inte håller sin plats eller tar ut rörelserna för mycket, så att avstånden hålls. Beroende på vad som efterfrågas kan eleven snabbt bedöma hur stort utrymme hon eller han har till sitt förfogande och anpassar rörelserna efter utrymmet och hamnar på efterfrågad plats i rummet.

Ett exempel när eleven kan visa en spatial förmåga är vid pirouetteövningar som en dedans pirouetter som börjar i en riktning och avslutas i en annan riktning i rummet. Då kan eleven hålla pirouetternas form och avsluta i tydlig rumslig riktning.